

15 TEMMUZ ÇOCUK GAZETESİ

ÖZEL SAYISI

BAYRAK

Gökyüzünde dalgalanan Albayrak
Bir kere daha yansıdı kanlara bakarak
Halk sokaklara döküldü bu rezaleti duyarak
İnmedi bayrak duruyor orada dalgalanarak

Tankların önüne yatanlar
Vatan derdine düşmüş analar
Şehit olma arzusunu taşıyan evlatlar
Vazgeçmedi vatani savunmaktan

Bir oldu millet,
Vatani işgal edenlere karşı
Diri oldu devlet,
Bir çok şehit vererek

Bir çok isimsiz kahraman toprağa düştü
Bir sürü insanı çok üzdü
Gözlerden yaşlar süzüldü
Son nefeste vatan diyenler güldü.

İbrahim Yusuf ÖRS
7/H

"Ey kahraman
Türk kadını sen
yerde
sürünmeye değil
omuzla üzerinde
göklere
yükselmeye
layıksın"

H. Altınsoy

Sultan Ece ATAŞ
7/İ

O GECE

15 Temmuz ülkemizin iyiliğini istemeyen acımasız teröristlerin planlamış olduğu hain darbe girişiminin yaşanmış olduğu bir geceydi. Bu savaşta milletimizin göğüslerini siper ederek, her ne olursa olsun geri adım atmaya akıllarından bile geçirmedikleri bir darbe girişimiydi. Acımasız teröristlerin hesaba katamadıkları tek şey vardı. O da Türk milletinin bu savaşta "söz konusu vatansa gerisi tefemuattır" sözünü akıllarından hiç çıkarmadıklarıydı. Bu millet tek yürekti. Genç, yaşlı, çoluk çocuk demeden korumuştuk vatanımızı. Kimimiz tankların önüne etten duvar örmüş, kimimiz kurşunların hedefi olup kanını akıtmıştı bu vatan topraklarına. Her ne olursa olsun yılmadan yıkılmadan vatan toprağımıza, en önemlisi bayrağımıza dört elle sarılıp birlik ve beraberliğimizi koruduk. Bu darbe girişimi sonucunda yüzlerce şehitlerimiz oldu. Başta Ömer Halis Demir olmak üzere diğer şehitlerimizde bayrağımızın yere inmemesi için canlarını ortaya koyup bu hain saldırıda şehit oldular.

Her ne kadar üzülsük de vatanımızı kurtarmanın gururunu yüreklerimizde yaşadık. Tüm cihana bir kez daha Türk milletinin bölünmez olduğunu göstermiş olduk.
Bu önemli Temmuz gecesinde vatani için canını hiçe sayan şehitlerimizi bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz.

Almila ŞAHİN
7/G

Mislina ALTINSOY
7/G

SADECE BİRİ

Saat akşam on bir. Küçük oğlum Deniz'i uyuturken eşim bana seslendi. "Derya çabuk buraya gel!"

Gözlerimle Deniz'i kontrol ettim. Uyuyordu. Alnına bir öpücük bırakıp ayağa kalktım ve odasının kapısını kapatarak salona, eşimin yanına gittim. Gözlerindeki endişeli ifadeyle televizyon izliyordu. Yanına oturdum ve bende izlemeye başladım

Elimize geçen görüntülere ve aldığımız habere göre İstanbul Boğaziçi Köprüsü ve Fatih sultan Mehmet Köprüsü askerler tarafından tutuldu. Ayrıca Ankara semalarında F-16'lar alçak uçuş yapmaya başladı. Türkiye cumhuriyeti vatandaşları bunun bir darbe olduğunu düşünse de hükümet tarafından resmi bir açıklama yapılmadı."

Bakışlarımı büyük bir şaşkınlıkla eşime çevirdim. Aman Allah'ım kulaklarımla neler duyuyordu böyle! Vatanıma darbe hareketinde mi bulunuluyordu?

Yaklaşık bir buçuk saattir eşimle salonda oturmuş endişeyle ülkenin durumu hakkında yapılan haberleri izliyorduk. O sırada CNN Türk'ün spikeri telefonda Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bağlandığını açıkladı. Cumhurbaşkanımız bir süre konuştuktan sonra "Milletimizi sokaklara davet ediyorum" diye bir çağrıda bulundu.. Eşimle bakışlarımız kesişince ikimizde ayağa kalktık ve ben büyük kızımı uyandırmak için odasına geçtim. Yanağına bir öpücük kondurup seslendim.

"Betül kızım uyan hadi." Yavaşça kapıdandı ve gözlerini araladı. "Ne oldu anne?" Tebessüm edip saçlarını okşadım. "Biz babanla dışarı çıkıyoruz yavrum. Denize göz kulak ol. Eğer bir şey olursa sığınağa inin dedim." Gerginliğim sesime yansımış olmalı ki kızım doğrulup endişeli gözlerle bana baktı. "Ne oluyor anne?" ona cevap verdim. "Ülke genelinde bir darbe yapılıyor ve babanla birlikte sokaklara çıkıp darbeyi protesto edeceğiz. "Betül bu defa yataktan kalktı ve hararetle konuştu. "Hayır anne bende geleceğim." Kaşlarını çatarak Betül'e baktım. Sen gelsen bile Betül, denize ne olacak? Evde kalmalısın kızım kafasını sallayarak beni onayladı.

"Bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak olmaktan kurtulamaz"

H. Odutürk

Yanağına bir öpücük kondurdum ve eşimin yanına geçtim. Birlikte sokağa indik. Arabamıza binip Fatih Sultan Mehmet köprüsü'ne doğru yola koyulduk. Vancı arabadan indik ve yolculuk sırasında aldığımız asil Türk bayrağını ellerime aldım ve açarak bağımaya başladım. "Ya Allah, Bismillah, Allah-u Ekber!"

Herkesin sesi havada yankılanırken bir anda ateş açılmasıyla susmuş köprüyü kapatan darbeci askerlere bakıyorduk. "TSK yönetimi ele geçirmiştir. İtiraz etmeyin ve evlerinize gidin. İtiraz edenlere mûsamaha gösterilmeyecektir." Lafazan bitmişti ama biz hala susuyorduk. O sırada senkronize olmuş gibi tekrar bağımaya başladık. "Ya Allah Bismillah, Allah-u Ekber!"

Ateş kesilince ayağa kalktım. "Siz bizim milletimizin askerisiniz. Gözünüzü açın ve gerçekleri görün. Bu vatan bizim!" dindik ayakta dururken tam kalbimin üzerine gelen kurşunla yere doğru düştüm. Yavaş yavaş bilincim kapanıyordu. Evet ben de o gece şehit olan yüzlerce insanlardan biriydim. Arkamda emanetim olan çocuklarım vardı. Deniz ve Betül, anneniz şehit oldu yavrularım.

Ahmet Özüç
28 Eylül - 2016
2016 Eylül - 2016 Eylül

Zeynep Şajır
28 Eylül - 2016
2016 Eylül - 2016 Eylül

Yunus Uğur
28 Eylül - 2016
2016 Eylül - 2016 Eylül

Seda Güngör
28 Eylül - 2016
2016 Eylül - 2016 Eylül

Halil Yasar Hınc
28 Eylül - 2016
2016 Eylül - 2016 Eylül

Aytekin Kuru
28 Eylül - 2016
2016 Eylül - 2016 Eylül

Üzülmeysin bununla gurur duyun. Evet o gecenin devamını göremedim lakin inancım vatanımızın kurtulacağına dair tamdı. Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi; "Milletin bağımsızlığını yine milletin azim ve karar kurtaracaktır."

Nurefşan ERKAN
Hatice Kübra ÇALIŞKAN
8/E

YENİDEN DOĞUŞ: 15 TEMMUZ

Halk telaşlı, şaşkın. Acaba dün ne oldu? Neden böyle oldu? Hangi hainler ne gibi planlar yaptılar? Ölen küçük çocukların son gülüşleri anne babalarının kulağında. Onlardan geriye kalan yalnız birkaç kıyafet belki oyuncak. Aileler kendilerine soruyorlar "Ona en son ne dedim, ne zaman onu sevdiğimi söyledim." Bu sorular yalnızca aileler değil; evlatlardan da sorular vardı, annesini babasını 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde kaybeden. En son ne demişlerdi annelerine "Ne yemek var bu akşam?" ya da "Yeni aldığım ceketim yıkandı mı?" Peki ya babalarına "İstedğim telefonu ne zaman alacaksın?" mı yoksa "Arkadaşlarımla dışarı çıkacağız, para verir misin?" diye mi somuşlardı. Bu sorular düşünmek bu kadar canlarını yakarken cevaplarını bulmak biraz zor olacaktı. Her durumun bir nedeni olduğu gibi bunlara da neden olan bir şey vardı.

15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi

Gündüz saatlerine bakılırsa gayet normal ilerlemesi gerekiyordu günün. İlerledi de, 22.00'ye kadar. Türkiye'yi ele geçirmek isteyen kişiler vardı. Akşam saat sekizde hazırlıklara başladılar. Kimsenin onlardan şüphe duymaması için Türk askeri gibi olmalıydılar. Saat ona yaklaştıkça sosyal medya hareketleniyordu.

Darbeciler Boğaziçi köprüsünü kapattılar. Ne evinde sakince oturan insanlar ne de kapatılan köprüde bulunan kişiler bunun bir darbe girişimi olduğunu düşünmüştü.

Daha sonrasında Ankara gibi yerlerden gelen haberler doğrultusunda bunun bir darbe girişimi olduğu tespit edildi. Haberlerde darbelerin hareketlerinin ardından yavaş yavaş şehit olanlar da duyuruluyordu. Darbeciler önlerinden çekilmesi için halkı tehdit etmişti ama Türk milleti cesurdu, ne pahasına olursa olsun ülkesini korurdu. Bunun üzerine darbeler ateş açtılar.

Onlarca masum can bu çatışmada son nefesini verdi. Ama darbeler durmaksızın devam ediyorlardı. Ülkeyi ele geçirmeyi hedeflemişlerdi. Ama ne yaparlarsa yapsınlar Türk milletine karşı koyamazlardı.

Çatışma bu şekilde ilerledi. Darbeciler Türk milleti karşısında istediklerine ulaşamadı.

Zafer Türk milletiniydi. 300'den fazla kişi hayatını kaybederken 1491 kişi ağır yaralandı.

Zaferle sonuçlanan bu dönemi her daim diri tutmak amacıyla her yıl çeşitli etkinliklerle 15 Temmuz'u anıyoruz. Yalnızca 2020 yılında sivil toplum kuruluşları tarafından iki bini aşkın, yurt dışında ise yed i yüzden fazla faaliyet düzenlenmiştir. Türkiye Atatürk döneminden bu zamana kadar birçok zorluğun üstesinden geldi. Türklerdeki vatan sevgisi daima en üst seviyede olmuştur.

Zehra AVCI
7/F

15 Temmuz'da ülkemizi korumak için cesurca savaşan siviller, askerler ve şehitler başta olmak üzere Türkiye için kendini feda eden, savaşan herkese minnettarız. NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!

Deren Değerli
7/H

VATAN VAZİFEMİZ

Bu vatanı rahatça gezebilmemizin, eğitim görebilmemizin, hür olmamızın altında yatan fedakârlıklar çoğu zaman unutuluyor. Yettiği kadar anamıyor, yaşatamıyoruz. Şehitlerimize yapılanların büyük bir kısmını bilmiyoruz bile.

Ernimin içinizde bir efsane karakteri Drakula'yı yani Kazıklı Voyvoda'yı sevenler vardır fakat bu adamın yirmi beş bin civan Türk ve Bulgar'ı kazığa geçirdiğini söylemeli miyim? Veya Birecik katliamında yetmişten fazla kadına tecavüz edildiğini? Dahası, Birinci Dünya Savaşından sonra İngilizlerin eline düşen on beş bin askerin bir yakıcı madde bulunan bir havuzda toplanıp kör edildiğini de biliyor muydunuz?

İş işten geçmiş artık" demek de olmaz, yakışmaz Türk milletine. Bize yakışan, onları geçmişten günümüze yaşatmaktır. Onlara duyduğumuz saygıyı, hissettiğimiz derin sevgiyi yansıtmaktır.

Şöyle dimdik durup, bir gururla marşımızı; bağımsızlığımızın sembolünü söylemek, şehitlerimizin kanından bayrağımızı göklere yerleştirmektir. Onların yattığı, bir zamanlar ayak bastıkları yerler çiçek açmaktadır ve o kandan beslenen çiçekleri tıpkı şehitlerimiz gibi gerekirse kanımızla sulamak bizim vazifemizdir.

İrem KURTARAN
7/H

DÜN DEN BUGÜNE

İnsana saygı temelli anlayışla tarihsel sürecini devam ettiren Türk milleti, türlü düşmanlıklara maruz kalmış ve üstesinden gelmeyi de başarmıştır. İç ve dış ihanete karşı bağımsız yaşama arzusuyla galip gelmeyi bilmiştir.

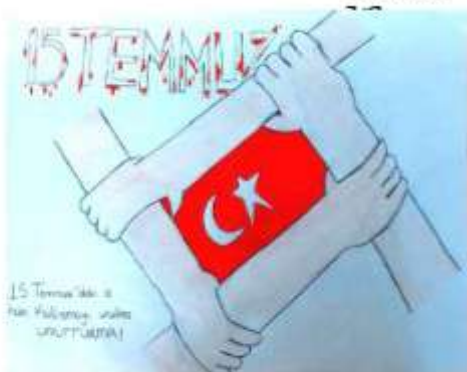
Asya bozkırlarında oluşturduğu töreyi İslamla birleştirip insanlığa her konuda öncülük etmiştir. Oğuz Kağan ile Asya'ya düzen getirip, Alparslan ile Anadolu'da medeniyete yön vererek, Fatih ile uygarlığın mührünü vurup Mustafa Kemal ile sömürgeciliğe haddini bildirmiştir.

Türkler birlikte yaşama kültürünü hüküm sürdüğü coğrafyalarda devam ettirmiş, birlik ve beraberliğinden ödün vermemiştir.

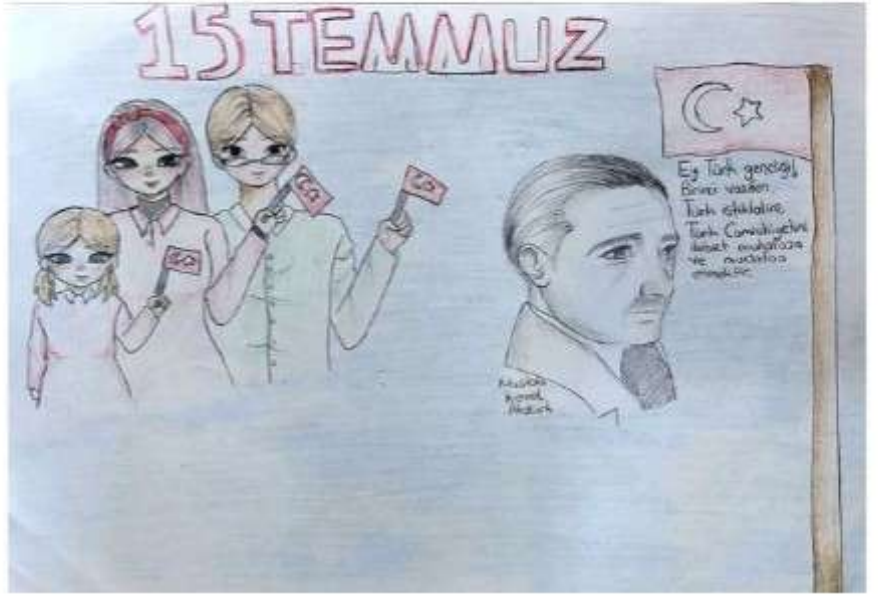
Milletimizin oluşturduğu kültür ve medeniyeti baltalamaya çalışan düşmanlarımız 15 Temmuz 2016'da içimizdeki hainleri kullanarak sahneye çıkmışlardır. Kendi iradesine, demokrasisine sahip çıkan Türk milleti; hainlere geçit vermemiş ve ülkesi için şehit olmanın gururunu hepimize yaşatmıştır. Dün olduğu gibi bugün ve yarın da; milli birlik ve beraberliğimize gölge düşürmeden, özgürce kutsal vatanımızda yaşayacağız.

"Ne Mutlu Türküm Diyene"

Nehir İŞİK

Fadime Sude ALPER
8/A

Nursel GÜLEÇ
8/A

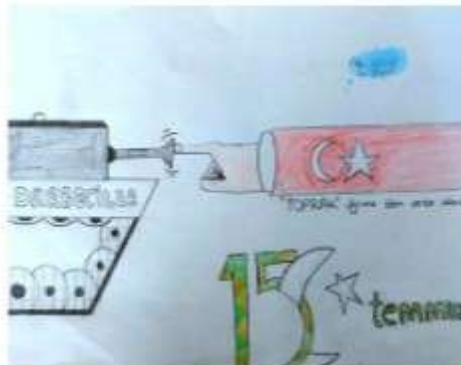
15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ

15 Temmuz gecesi terör örgütünün yaptığı suikastın izleri hala üstümüzde duruyor.

Temmuzda hava sıcak olur ama o gün başka bir sıcaktı. Anaların gözleri yaşlıydı. O gün yapılan darbe girişimi şu anda yüzlerce ailenin yakınma sebebidir. 15 Temmuz gecesinde insanlar olacaktaklardan habersizken bir anda üstümüzden kendi F-16'larımız geçerken tanklarımızda üzerimize doğru geliyordu. Sanki dünya dumuştu. İşte o zaman insandaki vatan sevgisi ortaya çıkmıştı. Kimisi üstümüze doğru gelen tankların üstüne çıktı, kimisi altına yattı. Kimisi üstümüze doğru gelen tankların üstüne çıktı, kimisi altına yattı. Ömer Halis Demir ve yüzlercesi bu ülkeyi kurtarmak için canlarını verdi.

15 Temmuz gecesinde ölen tüm şehitlerimizin ruhları şaadat olsun

Esem BAYKAN
7/G

Fadime Sude ALPER
8/A

AN

Bütün renklerin solduğu zamanın adeta donduğu o 15 Temmuz gecesi... Bir dehşet yaşanır o gece. Kadınıyla erkeğiyle çoluğuyla çocuğuyla sokağa dökülen Türkiye işte o gün tek yürek olmuştur. Bizler için vatanımız için kenetlenmiştir birbirine. Öyle fedakarlık ve cesaretlidir ki bu üstünden ne kadar zaman geçerse geçsin hala unutulmamıştır. Vatanı yoğunu ortaya koyan Türk milleti vatanının sahipsiz olmadığını kanıtlamıştır. Uçaklardan ve çatışmadan asla korkmamış düşmanın üstüne yürümüştür. 15 Temmuz şehitlerimizde bu emaneti gözünü kırpmadan korumuştur. Bizim üstümüze düşen görev ise bu fedakarlık ve cesarete yaraşır biçimde ülkemizi çok daha iyi yerlere getirmek, çalışmak, çabalamaktır. Gerekirse canımızı dışımıza takıp bu emanetin hakkını vermektir. O gece bizler her şeyden habersiz huzur içinde uyurken sizler vatanımızı koruyordunuz. Şimdi huzur içinde uyuyun. Bu vatana gözümüz gibi bakacağımızdan emin olun. Gözünüz arkada kalmasın...

NİL YILMAZ
7/G

15 TEMMUZ

Geldi o gün tanklar silahlar
Şehrin her bir yanında şehitler var
Dört yanımızda korku ve heyecan
Korkma milletim bu ülkenin bir geleceği var

Tek amaç tek gaye
İstiklal yolundaki mücadeleye
Her hanede her sokakta
Dalgalanıyor Türk bayrağı

Sakin ol düşman
Hayret et milletin mücadelesine
Zaferle sonuçlanacak
Halkın mücadelesi de

Bir inanç uğruna döküldük yollara
Kararlıyız o şehitlerimizin kanlarını almaya
Ne memmi ne tank
Döndüremez bizi bu yoldan

Şevval TANRIKULU
Ela YILMAZ
8/D

Aybüke Ceren GÖZÜKARA
7/G

Eray BİNBOĞA
8/G

Kelime Yönü: → ↓ ↘ ↗

İpuçları

- Türkiye
- adalet
- barış
- bayrak
- bağımsızlık
- dayanışma
- egemenlik
- eşitlik
- istiklal
- kararlılık
- kardeşlik
- kurtuluş
- milliyetçilik
- mücadele
- vatan
- özgürlük

Melih BOLAT
7/G

HER TÜRK KAHRAMANDIR

“Elinde tuttuğu silahı sıkarak yerinde iyice küçüldü. Göğsü yaşadığı adrenalinden hızla inip kalkıyordu. 18 yıllık hayatına bunca olay fazla gelmişti. Gözleri dolu dolu çevresine bakındı. Bir yanda şehit olan arkadaşları bir yanda koruması gereken bir vatan vardı. Derin bir nefes aldı. Gözyaşlarını serbest bırakarak düşmanı sevindiremezdi. Ne yapması gerektiğini düşündü. Hızlı olması gerekiyordu. En azından destek gelene kadar dayanmalıydı. Bulunduğu konuma geldi. Kafasında ölçtü ve tarttı. Şuan durduğu alan onu belki sadece bir iki dakika korurdu. Gözlerine birkaç metre ilerideki şehit olan arkadaşının elinde duran el yapımı bomba ilişti. Aklına gelen fikirle göğsü sıkıştı. Nefes alış verişleri hızlandı. Karar vermeliydi. Ya korkarak yerinde küçülecek ve memilerin kurbanı olacak. Ya da o bombayı aktifleştirip düşman topluluğuna atacaktı. Zaman azalıyordu. Kalan arkadaşlarının da direnecek gücü gittikçe azalıyordu. Kararını verdi. Onlara zaten en başında “Ya İstiklal Ya ölüm!” demişti. Cesur olmalıydı. Fedakar olmalıydı. Bu güzel toprakları yarının cesur çocuklarına bırakmalıydı. Belki adı bile bilinmeyecekti, anılmayacaktı ama içinden bir ses “Yap!” diye bağınıyordu. Arkadaşıyla göz göze geldi. Koruma ateşi işareti verdi. Arkadaşlarının da yüzünden düşen bin parçaydı. Çünkü hepsi aynı şeyi düşünüyordu. Sadece o diğerlerinden önce davranmıştı. Birbirlerinden dudaklarını oynatarak helallik istediler. Yere konumlandı. Yaklaşık iki metre kadar yerde süründü. Bombayı eline aldı. Çabuk olmalıydı. Düşmana yakınlaştı. Kelime-i şehadet getirdi. Zihninde tüm anıları, acıları ve ailesi ile vedalaştı. Aynı saniye koruma ateşi başladı. Bir anda ayağa kalktı ve aktifleşen bombayı var gücüyle topluluğa fırlattı. Bedenine saplanan kurşunlar canını yakmadı. Ölümü gülümseyerek karşıladı. Bomba patladı. Hem onlarca arkadaşının intikamını aldı hem de onlarca arkadaşını korudu. İşte gönül rahatlığıyla şehadet mertebesine erişti ve ruhu cennetin en güzel köşesine yerleşti.” Genç kadın kitabın kapağını kapatarak onu dinleyen meraklı oğluna döndü. İşte küçüğüm, dedi. Bu vatan bize böyle cesur ve fedakar insanlardan kaldı. Bize emanet edildi.

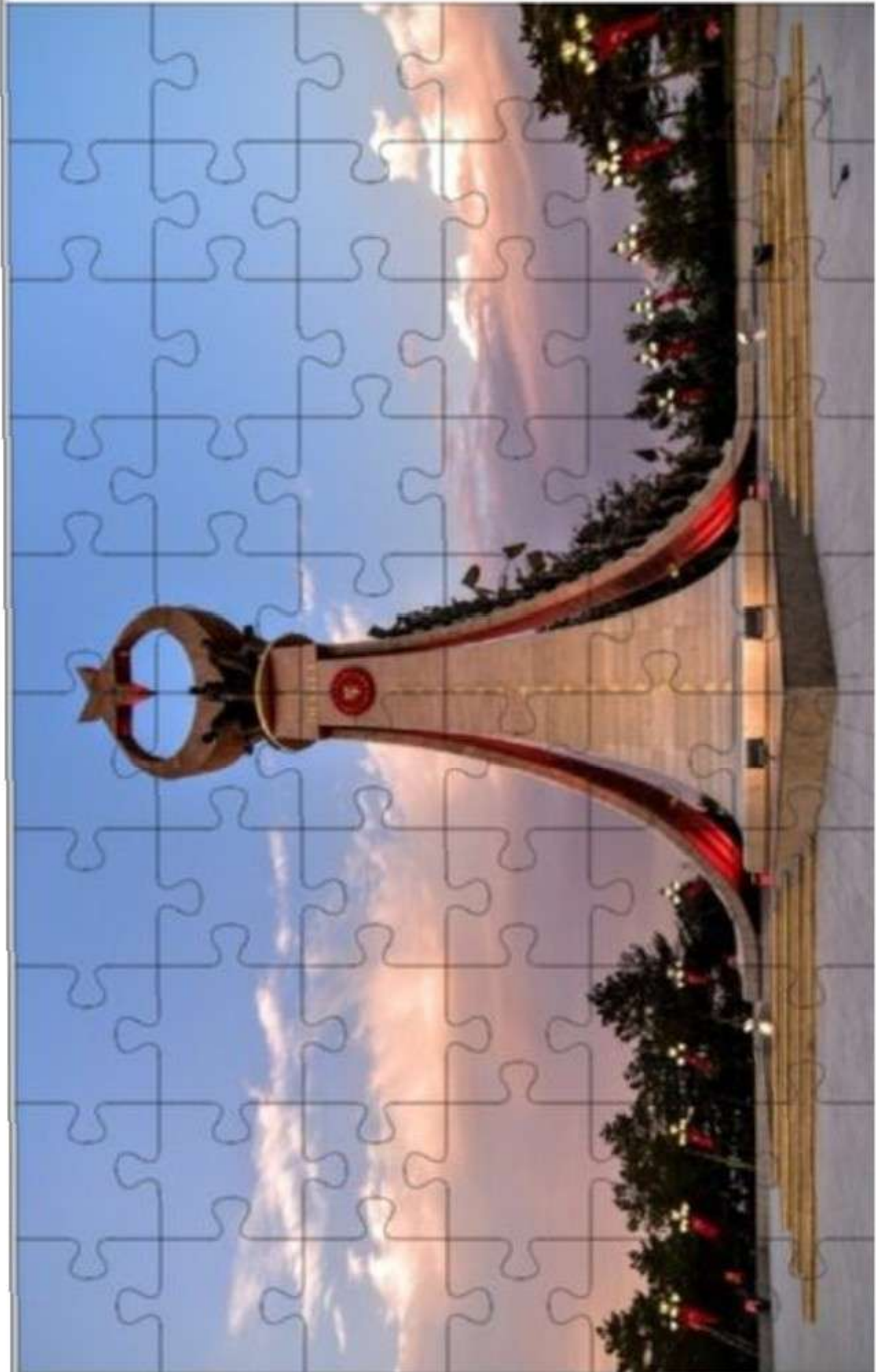
Derin bir nefes aldı oğlunun başını okşadı. Bizde aynı atalarımız gibi canımız pahasına bu güzel vatanı korumalıyız. Vatanımız için güzel evlatlar yetiştirmeli, güzel yarılar bırakmalıyız. Hiç unutmama oğlum bir gün bir seferberlik anında sende bu durumda olabilirsin. Sakın bencil olma. Çünkü Allah o güzelim ruhlara cennetinden bir parça hediye eder. Gülümseyerek onu izleyen oğlu başını salladı. Söz veriyorum anne hem kendim için hem vatanım için iyi bir evlat olacağım. Annesi oğlunu yatırdı ve odadan çıkmak için kapıya gitti. “Anne peki kimse onları hatırlamıyor mu?” annesi durdu oğluna döndü buruk bir gülümsemeyle baktı ve oğlunu düşünceleriyle başbaşa bırakarak odadan çıktı.

Aradan yıllar geçti. O küçük çocuk yüreğinde ki vatan sevgisiyle büyüdü. Önce bir delikanlı sonra ise başanlı bir asker oldu. İçinde garip bir hisle evinden ayrıldı. Görev yerine ulaştı. Karargah koridorlarında dolaşırken bir gariplik sezdi. İçine bir sıkıntı düşmüştü. Aynı zamanda komutanları da bugün bir tuhaftı. Bir sorun vardı. Bu belliydi. Herkes fazla telaşlıydı. Aradan saatler geçti akşam oldu. Telaş kaybolmadı. Gerilmişti. İçindeki his, kalbindeki yük çğ gibi büyümüştü. Silkelendi ve işlerine devam etti. Aradan zaman geçti yine. Telefonuna geen arama çağrısı ile işlerinden ayrıldı. Komutanı arıyordu. Belki de o gece farklı sebeplerden 8. Arayıştıydı genci. Duyduğu sözlerle neye uğradığını şaşırı. Hemen çıktı odasından uzun koridoru hızlı adımlarla geçti. Tabancasını kontrol etti. Telefonu kapatıp merdivene yöneldi. Birkaç saniyede cısa düşünceleriyle baş başa kaldı. “Ucunda şehitlik var.” dedi ona. “Orası senin namusun. Orayı koru. Hakkını helal et.”

Aldığı görev emri zordu. Ölüm denilmişti. Öldür çünkü ele geçirilirse yok oluruz. Girişte hareketlilik vardı. Hareleri, gelen askerlere takıldı. Emin adımlarla ağaçlardan olduğu tarafa yöneldi. Ne yapacağını biliyordu. Korkmadı hazırdı. Gelenlerin arasına karıştı. Komutanının “Sana vatanımız ve milletimiz adına tarihi bir görev veriyorum. Onu karargaha girmeden öldür!” sesi yankılandı zihninde. Ve işte o her şeyin seyrini değiştirecek an, saniyeler içerisinde gerçekleşti. Tabancasını çıkardı. Hedefin içerisine tek bir el ateş etti. Oradan uzaklaşmaya çalıştı. Bedenine giren kurşunları hissetmedi bile. Sırtı zeminle buluştu. Başarmıştı korumuştü karargahı. Geçit vermemişti kimseye. Gülümsemedi gökyüzüne. Az sonra askerler geldi. Cansız duran bedenini sürüklediler ve nabzını kontrol ettiler “Zayıf ama var.” denildi. Sert bakışlarını çevirmek istedi onlara. Kurtulmak istedi belkide. Hayalini kurduğu köyde yaşamaya devam etmek istedi belki ama olmadı. Karşıdaki adamın içinden canavar çıktı, inanamadı. Sırt sırta savaştığı adamların yaptıklarına inanmak istemedi. İçinden canavar çıkan adam izin vermedi hayallerine. Şarjör boşalana kadar kurşun sıktı. Bilmiyordu ki bu kahraman isim insanların kalplerine çoktan kazanmıştı. Ruhu gökyüzüyle buluşmadan hemen önce hayatı film şeridinde dönuştü. Yıllar önceki söze takıldı gözleri. “Başardım anne.” dedi. Vatanım için hayırlı bir evlat oldum. Ben sözümü tuttum.

Erva Nur ERDOĞAN

8/E

Elanur GÖNÜL - 8/H

Melike Saliha DUDU - 8/H